

BINNENDIEKS

zaterdag 5 april 1980

BOETENDIEKS

door DAVID HARTSEMA

Un wenn wi nu no Hambörg kommt,
Denn weet wi wat wi doht.
Denn gaat wi no Sankt Pauli rop
Dor geit dat lustig her.
Un up de Grootte Freiheit
Wat is di dor en Lärm
Eer du di dat verseen deist
Hest glieks ne Deern in 'n Arm.
Un wenn de Hüür verjucheit is
Denn weet ik wat ik do,
Ji könnt mi alltosom mol fix,
Ik go no See hento.

Dat olle laidje over Hambörg schoot mie ien 't zin, dou Lianne mie schreef, wat heur aalmoal ien Hambörg overkomen waas, want ik haar heur vroagd, om mie 'n beetje op hoogte te hollen. Din kin ik joe ja ook weer 'n beetje op hoogte hollen. Moar loat mie bie 't begun beginnen. En dat begun waas ien haarst van 't veureg joar ien het Steinhäus ien Bunderhee, doar opnoamen moakt werden veur Lianne heur eerste Duutse t.v. optreden.

Dat het zeker noar meer smoakt, want 'n week leden mos ze veur 't twijde en 'n daardé program noar Hambörg tou.

En doar gingen ze din mit zien drijent veurege week, Piet de Groot, dij aal hail wat veur het Grunneger laid doan het, begelaider Ed Wennink, dij ook de arrangementen moakt, en Lianne Abeln, op raais noar Hambörg veurege week.

Lianne heur Grunneger lp staat op oetkomen, de vijfentwintegste is het zowied, din komt ploat dij opnomen is bie Nordstar Music mit biezunner mooie arrangementen van Ed Wennink en onner laiden van Jur Eckhard, oet onner het „label” van Polydor, wat nait zo maal is.

Piet de Groot dij achter 't stuur zat, het al hail wat doan veur het Grunneger laid, waar hai hom slim bie betrokken vuult. Hai is ook degene west, dij Jan en Jörn hierhen hoak het, en elk dij baaide sympathieke jonges ien Win schoot of woaraarns anners heurd het, wait, dat dat 'n goie zaak is.

Der zol, benoam op 't gebied van meziek en zang, ja veil meer oetwizzeln komen mouten tussen Oost-Vraislaand en Grunnegerlaand. Ook Radio-Noord, dij ien 't verleden wel 't ain en aner doan het (ik dink bie veurbeeld aan de „gesproken braiven” van Ewald Christophers en de introductie van Erika Peters) zol hier nog veul meer omdinken geven kinnen aan Oostvraize zangers en speulers, krekt zo goud as schouwbürgen hier bie heur programmoa's lieke goud Oostvraize Artiisten hierhin hoalen kinnen.

Ik hoop ook oek van haarten, dat het oetwizzelns-program woar wie ien haarst van 1980 grote plannen mit hemmen, aansloagen zel, want dij kaant mout we noar mien mainen beslist oet, de kaant van meer contacten aan baaide kaanten van grup.

En doarom wazzen Lianne en heur baaide begelaaiders onnerwegens noar Hambörg. Ze loerden op ale borden dij ze tegenkwammen, Hambörg 300 km, Hambörg 100 km, Hambörg 5 km. En dou Hambörg zulm, woar je wel vaaijer poar ogen hemmen moagen om alles te zain wat der om joe hin te zain waas, de Elbe-tunnel, daaierentoen van Hagenbeck, de hoavens, moar ook „Krup-under” Tangstedt, Norderstedt, Quickborn, het Hamböger Volkspark, Altona.

Om 'n uur of twaalf wazzen ze aanland ien 't studiokomplex. Moar het haar meer weg van ain grote studio-stad, mit stroaten en wegen, reusachtege parkeerploatsen en overaal gebouwen van zo'n tien verdaipens hoog.

Ien kompleks P. mozzen ze wezen veur de repetitie van „Klönschnack”. Dat waas nog 'n hail gezuik ien dizze te-

Noar Hamburg

levisiestad, moar op 't lest vonden ze toch woar ze wezen mozzen.

Dou ze der ien gingen, vonden ze doar 'n zoal van zukke ofmetens, dat ze der eerst kel van werden. Minsenkiener, wat waas dit aalmoal ja groots opzet.

Moar gelukkeg wazzen aner speulers en zangers der ook aal en het duurde moar even, of ze wazzen al mit 'n kanner aan 't speulen en zingen, dat het 'n oareghaid waas.

Aigenoareg is, dat, meziek kin minsen dicht bie 'n kanner bringen en elkenain wordt din zomoar ien 'n kring van vrunden opnomen. Ze besproken mit 'n kanner de volgorde van heur laidjes. Oostvraizen haren hier en doar schaarpe laidjes dij vaaijerkanteg tegen oorlog en woapens wazzen en doar mos vanzelf wel even over proat worden, of zuks wel deur de beugel kon. Zollen programmoamakers doar gain last mit kriegen? Nou, doar wazzen ze nait benauwd veur. „Dat laidje mout deurgooan”, zee ain, „din willen wie dat laidje van ons wel valen loaten”.

Kiek, zuks zegt, ducht mie, wel even wat van de sfeer dei doar ien Komplex P. ien Hambörg waas, want het komt ja oareg voaker veur, dat elk zien hoan keunink kraaien mout. Moar mainste artiisten doar hemmen nait zo veul poeha en willen gewoon eerliek ien heur aigen Platduuts zingen van wat heur 't mainst aan 't haart gaait. Dat kin 'n volkslaidje wezen, 'n sloaplaidje, moar ook 'n fel protestlaid over het laand dat mit moderne ontwikkeln noar de bliksem holpen wordt.

Dou ze om zes uur kloar wazzen mit repetities, gingen ze 'n restaurant opzuiken om wat te eten. Laank huifden ze nait te zuiken, want der wazzen genog, ze konden moar kaizen.

Lianne kreeg nait veul tied om te eten, want dou kwam 'n juvver heur alweer ophoalen veur het twijde program, „Die Maske”. Doar mos zai 'n Duuts laidje ien zingen van Manfred Jaspers.

Ze kwam ien 'n aner kompleks, lieke groot, dat 'n daag deurveur haildaal ien greune vaarf zet waas, moar omreden ze loater greun toch nait zo mooi vonden, waas het zulde daag nog overvaarfd, ien 't geel. Ien dij studio wazzen aacht uur al zo'n viefthien minsen drok ien de weer veur dit onderdail van 't program, 'n onnerdail dat moar drij minuten duren zol.

Twij keer wer 't laidje op film opnomen, een keer veur 't breken zeker. En dou opnoamen moakt werden, waas 't krekt, of Lianne en Ed doar mouderziel allinneg zatten op heur allaintjes. „'n Prachtege sfeer”, schreef Lianne.

Dou dat doan waas, konden ze noar 't hotel goan, moar ze kwammen eerst nog ien 'n „kniepke” terecht, woar anern ook aalmoal zatten en woar dij oavend nog hail wat ofproat en ofzongen is.

Ook din wordt 't joe dudelk, dat je mit 'n kanner onnerweegs binnen en dat je mit wat je doun, ainlieks haile stoef bie 'n kanner stoan.

Annerdoags gingen ze weer noar 'n aner studio. Dij waas der haildaal veur iengericht en Lianne schreef, dat ze gain woorden haar, om dat aalmoal te beschrievn.

Der kwammen onner bedrieven ook minsen dij artiesten oetnuigen wollen om hier en doar ien Duutslant te zingen. Moar je mouten ain ding tougeliëks doun en ze wazzen hier nou ien Hambörg om dit programoa te moaken. Loat Piet de Groot dat moar wieder regeln, dij het doar meer verstand van.

Doar zatten ze din, ien Kring op toenbankjes, haildaal grimeerd maank takken forsythia en vaarfde poaskaaiër, Casper en Helmut Debus, Mense en Manfred Jaspers, Jan en Jürn en Ed en Lianne. En de man dij het program op zien aigen menaaiër presenteert, Ewald Christophers.

Twij keer wer 't haile program opnomen. Lianne zol drië Grunneger laidjes doun, moar dou 't bliëken dee, dat anern ook felle, moderne protestlaidjes haren, ging der gelukkeg wat verkeerd mit opnoames en kon Lianne ien ploats van „Snieder Knipscheer” het meer aigentiedse laid „De Zanger” nemen, wat heur meer zee.

„Wat mie bie bleven is”, schrift Lianne, „dat is de vrundschop doar, het kanner haildaal begriëpen willen en begriëpen kinnen. Ik zol ook wel geern laidjes zingen willen van Gretha Schoon en Oswald Andree. En waarom zollen zai ook ons laidjes nait zingen kinnen?

Zol het nait meugelk wezen om ook ais zukswat hier ien Grunnen te organiseren, zo mit 'n kanner?”

Ja, waarom ainlieks nait, vroeg ik mie of. Doar is niks op tegen en 'n haile bult veur te zeggen. Het huift toch nait altied van aner kaant te komen?

Loaten wie hier aan diskaant ook ais zukswat oet 't stro zetten, wel wait of dat nait haile best aanslagt en het begun worden kin van 'n traditie.

Ja, loat we doar ais ons gedachten over goan loaten en het nait bie dinken allinneg loaten, moar der wat aan doun.

O ja, veur ik het vergeet. Wel heuren wil en zain wil, hou of 't ien Hambörg waas, dij kin dat doun, want op eerste Poaskedaag wordt haile program oetzonden op Duutslant drië.

Dat begun om vief uur en het hait „Klönschnack”.

En de man dij 't presenteert, is Ewald Christophers.